

Mednarodna refleksija o solidarnosti

Šolske sestre de Notre Dame

Mir in nenasilje

Shalom

september 2014

Uvod

Pred nekaj dnevi smo bili na koncu bogoslužja odposlani z besedami: „Pojdimo in se borimo za mir!“ Je bila to, kar je izrekel voditelj bogoslužja, nepazljivost? Ali le moja preobčutljivost? Prvotni pomen besede „boriti“ (kämpfen) v nemščini pomeni s silo se zavzeti za neko stvar. Je bilo to res tako mišljeno?

Mnoge šole v Nemčiji kažejo, da je mir mogoče doseči tudi na drugačen način.

V tem času je v Nemčiji okrog 1.500 šol z nazivom: „Šola brez rasizma- šola s pogumom.“ To ni priznanje za že doseženo delo, je prostovoljna obveza šole za sedanjost in za prihodnost. Šola, ki nosi ta naziv, je del omrežja, ki pravi: “Sprejmemo odgovornost za ozračje na naši šoli in našem okolju. (glej: <http://www.schule-ohne-rassismus.org>) Vsi smo povabljeni, sprejeti odgovornost za nas same, za naše družine, naše delovno področje, naše okolje, da bo mogoč mir v našem vsakdanjem vzajemnem sodelovanju in preko tega.

Klic k molitvi

Bog, Stvarnik vseh stvari. Ti si na nas prenesel odgovornost za zemljo, za vse, kar na njej živi, za njene ljudi, živali in naravo. Pomagaj nam, da bosta med nami zavladala pravičnost in mir in da bomo odgovorno sodelovali drug z drugim.

Izkušnja

Pred leti mi je znanec podaril majhen medeninast križ, velik približno 3 x 6 cm. Obdelan je bil okorno, z nerazločnimi zarezi. Na moj začuden pogled mi je razložil, da nekdanji otroci-vojaki izdelujejo te križe iz tulcev za naboje. Bodo kdaj mogli razumeti, kako je prišlo do tega, da so bili prisiljeni ubijati prebivalce lastne vasi, prijatelje, celo družinske člane? Tega ne vemo, gotovo pa je narediti tak križ del procesa, kako predelati svoje pretekle izkušnje. Od bivšega otroka-vojaka smo izvedeli: „Ko je leta 1993 v Burundiju prvič po demokratičnih volitvah prišel na oblast predsednik iz plemena Hutu, je bil po samo 100 dneh v službi umorjen. Izbruhnili je državljanska vojna. Kmečki sin Sylvère, ki nikoli ni hodil v šolo, je v tej vojni neprostovoljno postal morilec. Delal je kot kuhar, ko ga je ugrabilo 13 težko oboroženih borcev FNL (sile narodne osvoboditve). Še isti dan so mu z umazanimi nožem urezali kodo v levo roko in njegovo bodočo službeni položaj - izvidnik - v desno. [...]

Dva meseca je moral Sylvère vlačiti hrano in municijo, vedno na begu pred vladnimi četami, vedno v smrtnem strahu. Potem so v Burundijskem grmovju začele njegove vojaške vaje: Kung Fu, pištola, kalašnikov, ročne granate, metalec granat – sledil je prvi uboj kot zaključni izpit. ‘Moj komandant mi je vedno dajal mamila, večinoma marihuano iz Tanzanije. Ponoči smo plenili vasi in pokadili in popili, karkoli nam je prišlo v roke. Mamila so vzela strah pred ubijanjem’, se spominja danes jecljajoči mož. Sedaj si mora Sylvère sam kupiti mamila, ki mu vzamejo strah pred sanjami. V list banane je zavil nekaj drobtin hašiša in ga položil poleg svoje postelje. Za prihajajočo noč zadostuje.’

(Vir: <http://www.welt.de/politik/ausland/article13855626/Die-Naechsten-zu-toeten-war-nicht-mehr-schwer.html>)

Bo mogel Sylvère sploh kdaj živeti v miru s seboj in svojim okoljem?

Refleksija

Ni poti k miru. Mir je pot. (Mahatma Gandhi, 1869-1948)

Notranji mir, to ni isto kot zadovoljstvo. Notranji mir je luč, ki nam sredi naše revščine in naše krivde daje slutnjo o ljubezni, ki obsega vso zemljo. (Luise Rinser, 1911-2002, nemška pisateljica)

Preberite 1 Mz 4, 1-16. Papež Frančišek piše o tem bratomoru v svoji poslanici za svetovni dan miru 2014:

Abel je pastir. Kajn poljedelec. Njuna globoka istovetnost in njuna poklicanost je *biti brata*, čeprav v različnosti njune dejavnosti in kulture, njunega načina povezovanja z Bogom in stvarstvom. Kajnov umor Abela tragično pričuje o njegovem korenitem zavračanju njune poklicanosti, da sta brata. [...] Zgodba o Kajnu in Abelu nas uči, da nosimo v sebi poklicanost k bratstvu, a tudi tragično zmožnost, da izdamo to poklicanost. O tem pričajo naša vsakdanja dejanja sebičnosti, ki so korenina toliko vojn in toliko krivic: veliko mož in žena umira ob bratih in sestrah, ki niso zmožni, da bi sebe videli kot take, se pravi kot ustvarjeni za vzajemnost, za občestvo in samorazdajanje. (Poslanica svetega Očeta papeža Frančiška ob XLVII svetovnem dnevu miru, 1. januarja 2014, par. 2.)

Dejavnosti

- Praznujte dan z bogoslužjem, pri katerem naj bo v središču luč kot znamenje miru. Postavite luč miru v cerkvi, v javnih ustanovah, nakupovalnih centrih, da jo bodo obiskovalci mogli prižgati s seboj prineseno svetilko in luč vzeti domov.
- Prinesite luč miru k predstavnikom drugih verskih skupnosti.
- Sestavite s prijatelji, sorodniki, učenci... abecedo miru. Vodilno vprašanje: Kaj pomaga omogočiti mir?
- Začnite s slikarskim tekmovanjem na temo mir. Povabite udeležence, da se skupaj pogovorijo o umetninah.

Sklepna molitev

Dobri Bog, polni notranjega nemira smo, ko slišimo in vidimo poročila. Želimo mir za... (možna konkretna imena) in še druga konflikta področja na zemlji. Smo potrti, ker je naša moč tako majhna in sprašujemo: Kaj vendar lahko storimo? Ti nas dvigni, da ne obupamo. Okrepi nas, o Bog, na naši poti k miru. Naj izrečemo in storimo prave stvari. Spremeni našo nemoč v ljubečo pozornost in daj nam prave besede. Razvij v nas duha ljubezni in sprave, da bomo orodje tvojega miru. Amen.

*Pripravila s. Maria-Theresia Knippschild BY-Nemčija za mednarodni urad Shaloma, Rim, Italija
Grafika: Gen Cassani, SSND; zemljevid akvarel: Elena Romanova*